

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **L. F.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátkou JUDr. Michaelou Kindlovou,
KINDL & PARTNEŘI advokátní kancelář s. r. o.,
sídlem Blatenská 3218/83, 430 01 Chomutov,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Řetězová 195/2, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2017, č. j. 481/DS/2017,
JID 26030/2017/KUUK/Piš,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 13. 2. 2017, č. j. 481/DS/2017, JID 26030/2017/KUUK/Piš, **se ruší pro vadu řízení** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal prostřednictvím svého právního zástupce zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2017, č. j. 481/DS/2017, JID 26030/2017/KUUK/Piš, jímž bylo jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 4. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 033699/PŘ/1040/2016/Lo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d), písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se dopustil tím, že dne 1. 3. 2016, v 4:00 hod. v Žalanech, na ulici Pražská, jako řidič osobního motorového vozidla BMW 535, registrační značky „X“, se na výzvu policisty odmítl podrobit dechové zkoušce i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu a neměl při řízení u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, zamítnuto jako nepřípustné. Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Tomáše Kindla podal proti prvostupňovému rozhodnutí včasné odvolání. Předmětné odvolání společně s plnou mocí bylo dle žalobce doručeno správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím systému datových schránek. Správní orgán prvního stupně následně zaslal pouze samotnému žalobci výzvu ze dne 25. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 033699/PŘ/1040/2016/Lo, ve které žalobce vyzval k odstranění vady podání spočívající v nutnosti doplnění plné moci pro právního zástupce žalobce. Žalobce poukázal na skutečnost, že nebyl k odstranění vad vyzván v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) podatel, kterým byl právní zástupce žalobce, ale pouze samotný žalobce. Dle názoru žalobce měla být výzva adresována zmocněnci žalobce pro správní řízení. Na podporu tohoto názoru odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-36. Žalobce trval na tom, že pokud by byla výzva k doplnění plné moci doručena zástupci žalobce, byla by plná moc neprodleně doplněna.
3. Dále žalobce namítal, že se proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal, neboť řízení vedené správním orgánem prvního stupně trpělo vadou nesprávného poučení o kompletaci spisu a absencí výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ovšem žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí těmito námitkami nijak nezabýval.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení. Žalovaný uvedl s odkazem na Komentář ke správnímu řádu, II. vydání, že nepřípustné odvolání je mimo jiné takové odvolání, které bylo podáno osobou, která nemá postavení účastníka řízení. Pokud bylo podáno odvolání osobou neoprávněnou, je nutné jej zamítnout jako nepřípustné. Bylo-li podáno odvolání zástupcem bez připojení plné moci, je povinností správního orgánu, vyzvat účastníka k odstranění nedostatku podání. Tento postup správní orgán prvního stupně dle žalovaného dodržel a žalobce řádně vyzval k odstranění nedostatků podání odvolání. Ovšem ani po předmětné výzvě nebyla plná moc dokládající oprávnění JUDr. Tomáše Kindla zastupovat žalobce ve správním řízení. Dále žalovaný uvedl, že vyzval jen zastoupeného z toho důvodu, že bylo potřeba zejména od něj doložit, zda si v řízení skutečně přál být zastupován či nikoli. Současně poukázal na skutečnost, že předmětná výzva byla žalobci doručena do vlastních rukou, a ten měl možnost se s ní seznámit a případné nejasnosti konzultovat s údajným zástupcem. Dále poukázal na skutečnost, že na předmětnou výzvu bylo reagováno doplněním odvolání, které ovšem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

opět nesplňovalo požadované náležitosti. Nebylo tedy dle žalovaného možné říci, že se o výzvě žalobce a jeho zástupce nedozvěděli.

Replika

5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že dle jeho názoru rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2003, č. j. 5 A 41/2001-28, bylo překonáno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-36.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost dle § 76 odst. 2 s. ř. s.
8. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 4. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 033699/PŘ/1040/2016/Lo, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d), písm. k) zákona o silničním provozu. Dne 24. 8. 2016 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno podání označené jako: „*Odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 8. 2016 vydané pod č. j. MgMT-SČ 033699/PŘ/1040/2016/Lo, č. j. dokumentu MgMT/088041/2016*“. Toto podání bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno prostřednictvím systému datových schránek z datové schránky advokátní kanceláře KINDL & PARTNEŘI advokátní kancelář s. r. o. Jako podatel byl v podání označen advokát JUDr. Tomáš Kindl. K tomuto podání nebyla připojena žádná plná moc prokazující oprávnění uvedeného advokáta jednat jménem žalobce. Správní orgán prvního stupně výzvou ze dne 25. 8. 2016, č. j. MgMT-SČ 033699/PŘ/1040/2016/Lo, č. j. dokumentu MgMT/0985543/2016, adresovanou přímo žalobci vyzval žalobce k doplnění předmětného podání o plnou moc. Tato výzva byla doručena přímo žalobci dne 29. 8. 2016. Podáním ze dne 4. 11. 2016 bylo výše uvedeným advokátem doplněno odvolání žalobce o odůvodnění. Ani k tomuto podání nebyla připojena plná moc dokládající zmocnění uvedeného advokáta. Následně bylo žalovaným vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že po celou dobu správního řízení nebyla správním orgánům předložena žádná plná moc, která by dokládala, že JUDr. Tomáš Kindl byl oprávněn jednat ve správním řízení jménem žalobce. Uvedeným advokátem byly v daném správním řízení pouze čineny úkony (podání odvolání a jeho doplnění o odůvodnění) jménem žalobce. Mezi účastníky není sporu o tom, že za situace, kdy je učiněno odvolání osobou, která není účastníkem řízení, je nutné vyzvat účastníka řízení k odstranění nedostatků podání spočívajícím v absenci plné moci dokládající zmocnění pro osobu, která odvolání podala. Právní názor, že není možné v případě, kdy je podáno odvolání osobou odlišnou od účastníka řízení, bez dalšího odvolání zamítnout jako nepřipustné, vtělil Nejvyšší správní soud do rozsudku ze dne 19. 12. 2003, č. j. 5 A 41/2001-28, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 333/2004, na který odkazuje žalovaný. Na tomto místě je však nutno zdůraznit, že uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu se zabýval pouze otázkou, zda je možné v nastíněném případě bez dalšího odvolání zamítnout, či zda je nutno vyzvat účastníka k odstranění vady spočívající v absenci plné moci. Uvedený rozsudek se nijak nezabýval otázkou, komu přesně má být taková výzva doručována, zda přímo zmocniteli jako účastníkovi řízení či jeho zmocněnci. Tuto otázku řeší judikatura Nejvyššího správního soudu v rozhodnutích, která byla vydána později.
10. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016-35, dospěl k následujícím závěrům: *„Klíčovou otázkou kasační stížnosti je, zda žalovaný postupoval správně, pokud k odstranění vad plné moci vyzval stěžovatele jakožto účastníka správního řízení přímo a nikoliv prostřednictvím jeho zástupce.*
11. *Podle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“*
12. *Nejvyšší správní soud v případech obdobných posuzované věci opakovaně judikoval, že k odstranění vad plné moci či pochybností o jejím udělení: „(...) je primárně vhodné vyzvat zmocněnce, a teprve nereaguje-li tento, pak samotného účastníka. Zároveň však musí být dány okolnosti, dle kterých je zřejmé, že deklarované zastoupení je vysoce pravděpodobné.(...) Stále se nejedná o úkon, který by měl osobně vykonat pouze zmocnitel, a odlišnost postupu je dána potřebou šetřit práva účastníků řízení.“ (z rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 2 As 181/2015 - 34). Obdobně v žalobcem uváděném rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 - 32, : „(...) stěžovatel postupoval správně, pokud výzvu k odstranění vad doručoval zmocněnci a nikoliv zmocniteli, a to ať již by se jednalo o výtku vad samotného odporu nebo o výtku vad plné moci. Dle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“. I pokud by se jednalo o výzvu k odstranění nedostatku prokázání zastoupení (jak tvrdil stěžovatel), nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení (zmocnitel).“*
13. *Jakkoliv se procesní okolnosti jednotlivých případů dílčím způsobem odlišují, vyslovený právní názor je setrvalý a plně aplikovatelný na posuzovanou věc: má-li správní orgán za to, že zmocněncem předložená plná moc vykazuje vady (např. nedostatek podpisu zmocnitele), nebo pokud má důvodné pochybnosti o existenci zastoupení (v případě předložení neověřené kopie plné moci), má zásadně k odstranění těchto vad či pochybností vyzvat zmocněnce. V případě, že zmocněnec na takovou výzvu nereaguje, je na místě vyzvat k tomuž i zmocnitele; případně v časové tísní tak lze učinit i současně (obdobně v rozsudku Nejvyššího Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

správního soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 1 As 100/2015 - 57). Vždy je však nutno, v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu jednat se zmocněncem.

14. *Jak vyplývá z citovaných závěrů judikatury Nejvyššího správního soudu, nelze přisvědčit argumentaci žalovaného, že se v případě potřeby doplnění podpisu, resp. předložení podepsané plné moci, jedná o úkon, který je účastník řízení povinen vykonat osobně. Samozřejmě, že svůj podpis plné moci musí zmocnitel učinit osobně. Nemusí tak ale učinit vůči správnímu orgánu a proto se nejedná o úkon, kvůli němuž by musela (a mohla) být výzva správního orgánu doručována výlučně účastníku řízení.“*
15. Zdejší soud neshledal žádné důvody se od výše uvedených závěrů odchýlit. V daném případě dle soudu z podaného odvolání a jeho doplnění jednoznačně vyplývalo, že zastoupení žalobce advokátem JUDr. Tomášem Kindlem v předmětném správním řízení je vysoce pravděpodobné. Za takové situace měl správní orgán prvního stupně v souladu s výše uvedeného judikaturou vyzvat primárně právního zástupce žalobce k odstranění vady předmětného podání a k doložení řádně podepsané plné moci. Výzva samotnému žalobci jako zmocniteli by připadala v úvahu až v případě, že by zmocněnec na výzvu k odstranění vad odvolání nereagoval.
16. S ohledem na výše uvedené spatřuje soud v postupu správního orgánu prvního stupně, který při absenci plné moci prokazující zmocnění osob, která jménem žalobce podala odvolání, zaslal výzvu k odstranění vady podání spočívající v absenci plné moci pouze samotnému žalobci jako zmocniteli, vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť se jedná o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
17. Pro úplnost soud podotýká, že pokud správní orgán zamítne odvolání jako nepřípustné, nezabývá se v odůvodnění daného rozhodnutí již jinými námitkami účastníka řízení směřujícími do merita věci. Pokud tedy postupoval žalovaný dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, nemohl se již zabývat meritorními námitkami, které byly uplatněny v předloženém odvolání.
18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí ve výroku I. rozsudku zrušil pro vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a to pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a věc žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.
19. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 13 200 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)], a z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky. Náhradu za soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobci nepřiznal, neboť tento návrh byl usnesením zdejšího soudu ze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 23. 3. 2017, č. j. 42 A 8/2017-22, zamítnut, a žalobce tak nebyl s tímto dílčím návrhem úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. ledna 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)